

конашки чорбаджия, безъ да знае съ кого има работа, отрекомандувалъ „тежкия търговецъ“ на орханийския каймакаминъ. Маринъ Николовъ. Иетко *Ниновъ* и Гаврилъ *Брънчевъ*, търговци отъ срѣдня рѣка, устроили вечеринка на „тежките търговци“ въ *Шарения ханъ*. На вечеринката билъ поканенъ, дѣто се е рѣкло, цвѣтътъ на тогавашната орханийска интелигенция. Дяконъ *Левски* на вечеринката повечето пѣлъ, а по-малко говорилъ. Орханийските младежи се организирали въ таенъ комитетъ. Събрали помежду си *30 лири* и ги турнали за основа на бѣдѣщата комитетска каса въ Орхание.

Отъ Орхание „търговците“ отишли въ *Етрополе*. Николчо Арнаудовъ, първо етрополско свѣтило, приелъ съ подобающа честь „тежките търговци на едъръ добитѣкъ“. Нагостилъ ги както прилича; запозналъ ги съ етрополските беюве и агалари „притѣжатели на *хиляди говежди глави*“; но при все това търговците не харесали „етрополския добитѣкъ“. Станчо Хаджи Ивановъ скритомъ спусналъ въ рѣката на *Тодоръ Пѣвъ* нѣкакво си парченце отъ бѣла хартия — секретната записка на *Ибришимова*. Дяконъ Левски се запозналъ съ главния учителъ на Етрополските училища — *Тодоръ Пѣвъ*. Съ физическата си хубостъ, съ вънкашната си елегантностъ и съ умственната си гѣвкавостъ, Пѣвъ произвелъ силно впечатление на *Дяконъ Левски*. Въ личността на Тодоръ Пѣвъ, Дяконъ Левски намѣрилъ уменъ съвѣтникъ. Т. Пѣвъ, като просвѣтенъ човѣкъ на врѣмето си, най-добре е разбралъ дамѣнието на тѣлната, гѣделѣтъ на конака и простотията на *агата*. Идеята за организиране на българските патриоти въ тайни комитети схваната била на длѣжъ и да ширѣ отъ етрополския главенъ даскалъ. Въ главата на Т. Пѣвъ зацѣпили разни проекти относительно организацията на тайните комитети. Отъ 1867—72 год. често Левски се е обръщалъ за съвѣти къмъ Т. Пѣвъ по устройството на комитетите.